

«Пам'ять жива» - до 70-ї річниці Перемоги

70 років минуло, дуже мало залишилось людей, які приймали участь безпосередньо у боях за визволення території України і всієї Європи від німецько-фашистських загарбників, але вони є, і ще живі свідки тих трагічних подій, які пам'ятають втрати рідних і близьких членів сім'ї, голод і розруху, які принесла війна. Згадуючи минуле кожен житель району, найвіддаленішого його куточка, найбільше бажає, щоб не повторилася війна, особливо в світлі подій сьогодення, коли гинуть земляки на Донеччині, яка межує з нашим Слобожанським краєм.

Інформацію про минуле, про славетних балаклійців, які боронили землю Балаклійщини від навали німецьких завоювників повинна зберігати наша пам'ять, її треба доносити до молоді, щоб ген пам'яті не стерся, не затьмарився сучасниками, які намагаються перекрутити події, переписати історію.

Вивчаючи документи Асїївської сільської ради за 1944-1945 роки, можна стверджувати, що як тільки війна відступила від рубежів району, розпочалась відбудова зруйнованого. На засіданнях виконкому з оптимізмом обговорювали інформацію голів колгоспів, які розташовувались на території ради: ім. Котовського(т. Разінькова М.Т.), колгоспу ім. Куйбишева (т. Катюхіна І.Г.), ім. Димитрова (т. Голоперова Ф.У.), ім. Чапаєва (т. Архіпова А.Ф.), ім. Пламя Революції (т. Каменева Т.І.) про весняну посівну кампанію, звітували скільки гектарів землі засіяли, та які проблеми мали, які в майбутньому треба не допускати.

А в цей час війна ще продовжувалась і сільські ради отримували листи з фронту від солдат, де йшлося про долі людей, хтось хотів дізнатись про рідних, зв'язок з якими був втрачений, хтось хотів, щоб про його близьких попіклувались, допомогли, бо він, солдат, ще воює з фашистами.

Мовою оригіналу надаю лист, який написано на аркуші паперу, пожовклому від часу, лист був складений у вигляді трикутника, як всі листи того часу, зворотня адреса польова пошта № 53551, стоїть штамп «просмотрено военной цензурой»: «Здравствуйте родные земляки асеевцы! Я- юноша, Аксенов Александр Васильевич. Мне 19 лет. Я засщищаю свою любимую Родину, вот уже будет 3 года, как я с боевым оружием сражаюсь против немецких псов. На моем счету не один десяток немецких солдат и офицеров, это моя мечь. Я потерял много своих родных в том числе и своего меньшого брата Сергея, 3-х двоюродных, 3-х дядей. Я отомщу извергам за все и всех. Я- артиллерист. Я от Вас ушел в Красную армию и тепер сражаюсь с врагами за Вас, за земляков, за Родину. Прошу вас, дорогие земляки, честно трудиться на трудовом фронте.Мы у стен Берлина.» Лист датовано 12.02.1945 року, отримала сільська рада 22.02.1945.

А вже 9 травня 1945 року було оповіщено, що прийшла довгоочікувана Перемога у 2-й світовій війні.

Дорогі земляки, в цей пам'ятний для багатьох поколінь день, відвідайте ветеранів, свідків тих подій, пошануйте їх, хай тепло ваших сердець зігріє їм душу, позбавить самоти і вони відчують, що про їх подвиг не забули, *пам'ять жива*. Всім ветеранам-визволителям бажаємо міцності духу, здоров'я, любові від близьких та поваги оточуючих людей. Хай буде мир!

Підстава Фонд Р-50, НАФ, спр.13, арк.3,спр.10, арк.50.

Начальник архівного відділу
Балаклійської районної державної адміністрації

Н.Кунденко